

عنوان مقاله:

اثر گیاه کندر (*Boswellia serrata*) بر میزان قند، انسولین و مقاومت به انسولین در بیماران دیابتی نوع ۲

محل انتشار:

دانشور پزشکی (نشریه پژوهشی پایه و بالینی)، دوره 20، شماره 6 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

اکرم آهنگرپور - گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات دیابت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

فاطمه رضانی علی اکبری - گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات فیزیولوژی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

حمید حیدری - گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات فیزیولوژی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

مصطفی پاک مهر - دانشکده پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

حاجیه شهبازیان - گروه داخلی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات دیابت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

ایرج احمدی - گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات فیزیولوژی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

زهرا ممبینی - دانشکده پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

مهرانگیز بابادی هاجانی - دانشکده پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: دیابت نوع ۲ با کاهش پیشرونده در عملکرد انسولین مشخص می‌شود. تجویز گیاه کندر، دارای آثار مفیدی بر موش‌های دیابتی است. هدف از این مطالعه بررسی اثر گیاه کندر بر سطوح گلوکز، انسولین و شاخص مقاومت به انسولین در بیماران دیابت نوع ۲ می‌باشد. مواد و روش‌ها: این مطالعه کارآزمایی بالینی که روی ۶۰ بیمار (مرد و زن) در محدوده سنی ۴۸-۳۰ سال با دیابت نوع ۲ انجام شد. افراد به دو گروه تست و کنترل تقسیم شدند. گروه تست روزانه ۳ دوز ۳۰۰ میلی‌گرم گیاه کندر به شکل بسته‌بندی شده به صورت جویدنی برای مدت ۶ هفته و گروه کنترل فقط داروهای خوراکی دریافت کردند. قبل و بعد از ۶ هفته نمونه خون بیماران جمع آوری و پلاسما جدا و تا زمان اندازه‌گیری در فریزر ۲۰- درجه نگهداری شد. سطح انسولین، گلوکز خون ناشتا اندازه‌گیری و شاخص مقاومت به انسولین محاسبه شد. نتایج: شش هفته تجویز گیاه کندر باعث کاهش معنی‌دار ($P < 0.05$) میانگین سطح گلوکز در گروه دریافت‌کننده گیاه از 173 ± 71 mg/dl به 147 ± 57 بعد از دریافت این گیاه شد. میانگین سطح انسولین سرم به‌طور معنی‌دار ($P < 0.05$) در گروه تست از $13/13 \pm 58$ IU/mL به $7/3 \pm 54$ رسید. شاخص مقاومت به انسولین در گروه تست تغییر معنی‌داری نداشت، در صورتی که این شاخص در گروه کنترل به‌طور معنی‌دار ($P < 0.05$) از $1/1 \pm 7/6$ به $2/2 \pm 4/15$ افزایش یافت. نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه پیشنهاد می‌دهد که احتمالاً گیاه کندر اثرات ضد دیابتی را از طریق افزایش در ترشح انسولین و کاهش سطح گلوکز خون در افراد دیابتی نوع ۲ اعمال می‌کند.

کلمات کلیدی:

گیاه کندر، گلوکز خون، انسولین، مقاومت به انسولین

